

Jaroslav Rudiš
NEMZETI SUGÁRÚT

NEMZETI

Jaroslav Rudiš

SUGARLIT

MAGÁNYOS
BUNYÓSOK
KLUBJA

Fordította: Flóra Peťovská

TYPOTEX

MINISTERSTVO
KULTURY

*A kötet fordításának megjelenését a Cseh Köztársaság
Kulturális Minisztériuma támogatta.*

Národní třída by Jaroslav Rudiš
Copyright © 2013 by Labyrint, Praha
Hungarian translation © Peřovská Flóra, 2017
Hungarian edition © Typotex, Budapest, 2017
Engedély nélkül semmilyen formában nem másolható!

ISBN 978 963 279 937 7
ISSN 2064–2989

TYPOTEX VILÁGIRODALOM
Sorozatszerkesztő: Sosity Beáta

Kedves Olvasó!
Köszönjük, hogy kínálatunkból választott olvasnivalót!
Újabb kiadványainkról, akcióinkról a www.typotex.hu
és a [facebook.com/typotexkiado](https://www.facebook.com/typotexkiado) oldalakon értesülhet.

Kiadja a Typotex Elektronikus Kiadó Kft.
Felelős vezető: Votisky Zsuzsa
Főszerkesztő: Horváth Balázs
Felelős szerkesztő: Sepsi László
Típoграфия: Kiss Barnabás
A borítót és az illusztrációkat tervezte: Sosity Beáta

Nyomás: Séd Nyomda Kft.
Felelős vezető: Katona Szilvia

Kubónak

*„Farkasok az ajtóban
Mindenütt ott vannak
Nincs hova menekülni”*

UMAKART,
FARKASOK AZ AJTÓBAN,
2012

Adolf Hitler megmentette az életem.
Tudom, mit akarsz mondani. De ne mondj semmit.

Hallod ezt a csendet? Az erdőnk békés csendjét? Ezt a félelmetes csendet?

Hallgasd egy kicsit.

Hallod, hogy himbálóznak a faágak? Talán nem is a faágak.

Lehet, hogy a régi római és germán harcosok.

Már jönnek.

Fázok.

Hallod, valaki valahol tüzet gyújtott. Közel vannak. Oda kell mennünk. Hallod, hogy pattog a tűz? Fázok.

Találd meg azt a tüzet, és vigyél oda hozzá.

Tölts nekem egyet. Tölts még egyet.

Jó, hogy ég.

Még nincsenek itt, de hamar eljönnek.

A régi harcosok.

Tölts nekem még egyet. Meg magadnak is. És tegyél a tűzre.

Nem, ne félj, ez nem vér. Ez csak festék.

Tölts még. És gyújts meg nekem egy cigit. Add ide.

Hallgasd az erdőt, és próbálj engem is meghallgatni. Mert amit én most elmondok, senki más nem mondhatja el neked. Csak tőlem kaphatod meg a kiképzést. Csak én menthetlek meg.

Na, ülj le, tölts magadnak és figyelj.

Vandamnak hívnak.

Azért hívnak így, mert napi kétszáz fekvőt nyomok, mint
Vandam.

Te hány fekvőt nyomsz?

Nem muszáj megmondanod, ha nem akarsz. Nem muszáj,
de megmondhatod. Merthogy ezt tudnod kéne.

Fel kéne készülnöd.

Edzened kéne.

És nem kéne rájuk hallgatnod.

Csak magadra kéne hallgatnod. Csak az ösztöneidre. Nem az
agyadra. Az ösztöneidre.

De most rám hallgass.

Azt nyomatják, hogy béke van.

Azt nyomatják, hogy most épp csak a bolygó másik oldalán
van háború, hogy az baromi messze van, és úgyszólván
teljesen más bolygó, mint az, amelyiken te élsz.

Azt nyomatják, hogy mákódsz, hogy nem kell háborúznod,
hiszen a Cseh Medencében élsz, ahol béke van és nyu-
galom.

És ahol manapság csak a gyomrodban dúl háború. Ha oldalast eszel knédllivel meg káposztával, és leöblíted egy sörrel, átélheted a beleidben az igazi Sztálingrátot.

Azt nyomatják, hogy boldognak kell lenned.

Azt nyomatják, hogy ezt meg kell becsülnöd.

Azt nyomatják, hogy rájuk kell szavaznod a választásokon.

Azt nyomatják, hogy jót akarnak neked.

Azt nyomatják, hogy vannak jogaid.

Azt nyomatják, hogy vegyél fel kölcsönt meg jelzálogot meg hitelt.

Azt nyomatják, hogy vásárolj és hagyd magad megvásárolni.

Azt nyomatják, hogy boldognak meg vigyorgósnak meg gondtalannak meg figyelmesnek meg jónak kell lenned.

Azt nyomatják, hogy ugyan felbaszhatod magad a politikusokon, de nagyjából ez az egyetlen, amit ellenük tehetsz.

Azt nyomatják, hogy néha mindenki hibázik.

Azt nyomatják, hogy ők csak jót akarnak.

Azt nyomatják, hogy érted vannak itt.

Azt nyomatják, hogy boldognak kell lenned.

Azt nyomatják, hogy az adósságok mindig mindent megoldanak helyetted.

Azt nyomatják, hogy csak akkor létezel, ha eladósodsz. Eladósodsz, és máris van jövőd, hiszen törlesztened kell. Máris megvan a helyed a világban.

Azt nyomatják, hogy ha békén hagyod őket, akkor ők is békén hagynak téged.

Azt nyomatják, hogy a világ legfontosabb építményei az alagutak.

Azt nyomatják, hogy ez a szabadság és a demokrácia.

Azt nyomatják, hogy a kapitalizmus egyenlő szabadság és demokrácia.

Azt nyomatják, hogy ennél jobb nem létezik. És ha azt mondd, hogy talán létezik, akkor egyből kommunista vagy, vagy náci.

Azt nyomatják, hogy ha végérvényesen el is baszódnak
a dolgok, a hajó másik fele kiegyenlíti, betömik a léket,
dohányt meg mindig lehet nyomtatni, úgyhogy nyugodj
meg. Megint minden fasza lesz.

Azt nyomatják, hogy elégedettnek kell lenned.

De én tudom, hogy megy ez.

Én már megkaptam a kiképzést.

Én tudom, hogy az egész politika csak játék, árnyakkal a hát-
térben, amik sakkban tartják a politikusokat, akiknek
1111 meg 6666 meg 1010 rendszám lóg a kocsijukon.
Nem a politikusok, hanem ezek a varázsszámok dön-
nek mindenhol mindenről.

Én tudom, hogy háború van. Hogy a háborút mindannyian
magunkban hordozzuk a kezdetek kezdetétől, mert az
emberi történelem háborúk meg csaták meg ostromok
története. Akárcsak a nőekkel való együttélés.

De ez egy másik sztori.

Csak azt akarom mondani, hogy én tudom, hogy a jövő
katonái menetelnek és a jövő hadvezérei pöffeszkednek
bennünk, mert a béke csak illúzió, mert mi folyamato-
san hadban állunk.

Háborúra várunk.

A háborúk közti szünetben.

Hisz a béke itt sose bírta sokáig, én már csak tudom, mert
engem érdekel a történelem, a háborúk meg a hadvezé-
rek. Valaki mindig le akarja majd igazni ezt itt. Mindig
hagyjuk magunkat leigázni.

Ja, talán ez itt a túlélés egyik módja.

Vagy talán mégse.

A béke csak szünet a háborúk között.

Nagymuter mindig azt mondogatta: Egyél, hamizz szépen,
fiacskám, mert ha megint háború lesz, a kövérek sová-
nyak, a soványak meg hidegek lesznek. És igaza volt.
A nagymuter azt is mondogatta: A béke csak szünet
a háborúk között.